

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.416 van 7 februari 2013
in de zaak A. 207.072/VII-38.696.**

In zake : de NV RENIKA
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent De Donder
 kantoor houdend te 9200 Dendermonde
 Sint-Gillislaan 36
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de VZW GRONDBANK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Patrick Peeters

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 november 2012, strekt tot de nietigverklaring van "de beslissing van 21 september 2012 van de GRONDBANK VZW, tot intrekking van de certificaten ten nadele van (de NV Renika) voor twee tussentijdse opslagplaatsen (TOP's) voor uitgegraven bodem, respectievelijk te ZELE en te GENT".

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 januari 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wouter Declerck, die loco advocaat Vincent De Donder verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Heidi Bortels, die loco advocaat Patrick Peeters verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij exploiteert een bedrijf dat onder meer grondwerken uitvoert en gronden, puin en bouwmaterialen recycleert. Voor die activiteiten beschikt zij zowel in Gent als in Zele over een locatie voor een in de tijd beperkte opslag van uitgegraven bodem in afwachting van het gebruik van de uitgegraven bodem.

3.2. De verwerende partij is een erkende bodembeheerorganisatie. Dergelijke organisatie kan worden opgericht door beroepsorganisaties van actoren die betrokken zijn bij het gebruik van uitgegraven bodem, en kan, wanneer zij wordt erkend, bepaalde taken met betrekking tot de regelgeving inzake het gebruik van uitgegraven bodem op zich nemen, ten behoeve van daarbij betrokken actoren.

3.3. Sinds december 2003 is de verzoekende partij aangesloten bij de verwerende partij. Zij beschikt sinds november 2005 voor haar tussentijdse opslagplaats in Zele, en sinds juli 2008 voor haar tussentijdse opslagplaats in Gent, over een zogenaamd certificaat, uitgereikt door de verwerende partij. Dat certificaat attesteert dat een tussentijdse opslagplaats voldoet aan de voorwaarden van artikel 203, § 1, 1° tot 15°, van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming (hierna : Vlarebo).

3.4. De verwerende partij zou kennis hebben gekregen van mogelijke onregelmatigheden bij de verzoekende partij en voert daarop enkele controlebezoeken uit.

3.5. Met een brief van 21 september 2012 laat de verwerende partij dan aan de verzoekende partij weten wat volgt :

"Naar aanleiding van een aantal klachten en de recente keuringsbezoeken van Grondbank vzw op de sites te Zele (Dommekensstraat 10) en Gent (Scheepzatestraat 3), heeft de Grondbank vzw besloten om de beide certificaten in te trekken. De Grondbank vzw heeft vastgesteld dat de regels met betrekking tot de traceerbaarheid van uitgegraven bodem ernstig worden geschonden. Met name hebben wij o.a. vastgesteld dat uitgegraven bodem vergezeld van foutieve weegbonnen (wordt) afgevoerd naar de groeve te Lochristi. Het betrof uitgegraven bodem die niet voor vrij gebruik in aanmerking komt. Ook hebben wij vastgesteld dat de weegbruggegevens worden gemanipuleerd. Deze vaststellingen betreffen een ernstige inbreuk op het kwaliteitsreglement van OVAM en de bepalingen van het Vlarebo.

De Grondbank vzw heeft hierover recent overleg gepleegd met OVAM en milieu-inspectie.

Daaruit is gebleken dat het intrekken van de certificaten en de beëindiging van de aansluiting voor beide sites de enige optie is.

Het intrekken van de certificaten betekent tevens dat de Grondbank vzw geen grondtransporttoelatingen, bodembeheerrapporten of conformverklaringen kan afleveren.

Voor details verwijzen wij naar de verslagen in bijlage.

Indien u niet akkoord gaat met deze beslissing kan u hiertegen beroep aantekenen bij het klachten- en beroepscomité van de Grondbank vzw".

3.6. De verzoekende partij dient een beroep in bij het klachten- en beroepscomité van de verwerende partij. Na twee hoorzittingen te hebben gehouden waar de verzoekende partij haar zaak kon bepleiten, verwerpt deze het beroep.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift uiteen waarom de verwerende partij, niettegenstaande zij een privaatrechtelijke VZW is, in dezen voor de toepassing van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet worden beschouwd als een administratieve overheid. Zij stelt in essentie dat de verwerende partij erkend is door de overheid, dat de overheid er toezicht op uitoefent, dat de verwerende partij taken van algemeen belang verricht en dat zij eenzijdige beslissingen neemt die derden binden.

5. Ter zitting betoogt de verwerende partij dat de certificatie niet wettelijk is geregeld en dat de relatie die door de certificatie is ontstaan tussen de verzoekende partij en de verwerende partij een louter contractuele relatie is.

Beoordeling

6. In dezen dient zich de vraag aan of de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing is opgetreden als administratieve overheid.

7. Het certificaat betreft geen in de wetgeving inzake bodembescherming vastgesteld document, maar is door de verwerende partij zelf ten behoeve van haar eigen werking gecreëerd. Het heeft ook geen indirect of direct rechtsgevolg voor de toepassing van de regelgeving inzake bodembescherming. De verzoekende partij heeft op haar beurt het certificaat niet nodig om beroep te kunnen doen op de dienstverlening van een erkende

bodembeheerorganisatie, en er bestaat geen wettelijke verplichting voor een erkende bodembeheerorganisatie om haar dienstverlening open te stellen voor elke tussentijdse opslagplaats zodra die voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van het certificaat.

Ook betekent de intrekking van de certificaten niet dat op constitutieve wijze vast zou staan dat de verzoekende partij moet worden geacht niet te voldoen aan de bepalingen van artikel 203, § 1, 8°, 9° en 10°, van Vlarebo.

Met de verwerende partij wordt dan ook aangenomen dat de betwisting die tussen de verzoekende partij en de verwerende partij is ontstaan handelt over de contractuele verhouding tussen beide en bijgevolg buiten de bevoegdheid van de Raad van State valt.

De Raad van State is bijgevolg niet bevoegd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zeven februari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer,
samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin